

[Svend Erik Hovmand]

gørende for venstre, og jeg håber også, at det har været afgørende for andre, der har tilsluttet sig dette synspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1

vedtoges med 107 stemmer mod 25; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 om, at § 1 udgår, var dermed forkastet.

§ 2

vedtoges med 91 stemmer mod 54.

Ændringsforslag nr. 2 om, at § 2 udgår, var dermed forkastet.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 1 og 2.

Ændringsforslag nr. 4 betragtedes som bortfaldet efter forkastelsen af ændringsforslag nr. 2.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og indsættelse af en ny paragraf forkastedes, idet 25 stemte for, 124 imod.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Enggaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 19.00.

Mødet udsat kl. 18.15

Mødet genoptaget kl. 19.00

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Statens Uddannelsesskotte. (Indførelse af socialindkomst).

(Lovforslag nr. L 220. Fremsat 9/5 80. Første behandling 12/5 80. Betænkning 29/5 80).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Poulsgaard (FP):

Vi tilslutter os dette lovforslag, men vi gør det ikke med glæde, for vi nægter simpelt hen at anerkende socialindkomsten. Det er en helt, helt anden måde, man skal løse problemet på efter vor mening.

Vi mener at dér, hvor vi har brug for ungdom i de nærmeste år, det er ude i erhvervslivet, det er i det praktiske arbejde, det er i håndens arbejde. Det er dem, der skal redde os ud af suppedasen. Vi vil støtte ethvert forslag, der kan begrænse tilgangen til de højere læreanstalter, da vi har uddannet alt for mange og står med en akademikerpukkel. På trods af alle de fejl, der er i dette lovforslag, kan vi derfor støtte regeringen i dette specielle tilfælde. Men som sagt er det ikke med stor glæde, vi tilslutter os det.

I stedet for den fortvivlede socialindkomst, som man nu vil have igennem folkettingen hu hej vilde dyr inden ferien, er der kun en eneste vej ud af problemerne, og det er simpelt hen at begynde at ophæve nogle af alle de love og restriktioner, vi har, så vi kan begynde at spare folk i de statslige kontorer. Det er den måde, vi får løst problemerne på, og ikke den bagvendte måde, man gør det på.